

Molí de Castellar

Aguilar de Segarra

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: A la Plaça de Castellar, al Nucli de Castellar
Emplaçament Entrant al nucli de Castellar a mà dreta
Alçada: 402,1

Coordenades:

Latitud: 41.7288
Longitud: 1.65382
UTM Est (X): 388039
UTM Nord (Y): 4620541

Classificació

Número de fitxa 08002 - 6
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Medieval Modern
Segle XIV
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Reformat al segle XVIII
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL, Cataleg béns protegits pel POUM, 30
Número inventari Si, IPA 37064
Generalitat i altres inventaris
Accés Restringit
Ús actual: Científic
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament d'Aguilar de Segarra
Autoria de la fitxa Cristina Belmonte, iPAT Serveis Culturals
Data de registre de la fitxa: dt., 01/08/2017 - 02:00

Descripció

Edifici de planta quadrangular amb diferents annexos, compostat per planta baixa, primer pis i golfes sota coberta. L'edifici originari era l'anomenat Cal Fuster, amb una part antiga amb un arc apuntat (que sosté tot l'edifici) on hi ha els molins. Al segle XIX s'hi afegí la part davantera (que ofereix actualment la façana vers l'exterior), anomenada Cal Pepó. Entre les diferents instal·lacions visibles s'observen conilleres, galliners, un forn amb volta i un pou (al davant) datat el 1749), vinculades segurament als últims usos de l'edifici. L'entrada principal és a l'est, i encara són visibles restes de la porta dovellada en arc de mig punt original. Tanmateix una reforma posterior en tapià una part, i ara hi ha una porta rectangular definida amb brancals i llindes de pedra perfectament escairats. Segurament i en relació a aquesta reforma, s'ha de relacionar el balcó del primer pis, delimitat amb la mateixa tipologia de pedra, i on hi ha una llinda amb la data 1881. Al sud del conjunt, per unes escales exteriors, de construcció o reforma força recent, s'accedeix a la bassa. Aquesta, té planta semi rectangular amb extrems arrodonits i més de 60 m de llargada, és plena d'aigua i encara és visible el seu cacau rodó. El rec que l'omple agafa l'aigua prop de la confluència de la riera de Maçana amb la de Rajadell. Des d'aquesta zona més elevada, també es té accés al segon pis del molí. La construcció feta amb pedres escairades lligades amb argamassa, és evident que ha patit diverses reformes al llarg dels segles, i fou adaptada com habitatge. Poca a poca si han anat adossant diferents edificacions, el que en fa difícil definir el perímetre del molí i de les estructures vinculades, com les dependències dels moliners. Actualment hi ha tres edificis annexats, Cal Fuster (casa sobre el molí), Cal Papó i Cal Molí (cases adossades al molí), que podrien tenir relació amb el conjunt. Tot i que no hem pogut accedir a l'interior, sembla que es conserva part de l'aparell propi d'una instal·lació d'aquestes característiques, així com una sala amb arcades de pedra. Segons es desprèn d'un petit rètol informatiu a tocar de la porta, la casa del molí (Cal Molí) al costat, es va refer completament al segle XVIII. A més a més aquest mateix rètol apunta que antigament hi havia hagut dos molins i una ferreria.

Història

Molí fariner d'origen feudal, que sempre va estar sota la propietat del senyor del Castell de Castellar. Les primeres referències documentals daten del segle XIV en relació a un servei al qual estaven obligats a acudir tots els pagesos del terme. El molí restà actiu fins a la dècada dels '70 del segle XX i habitat fins fa poc per la darrera molinera de Castellar, Rosa Cots i Closa, coneguda com la Rosita, vídua de Miquel Clotet, (PARCERISAS 2013: 165).

El 2013 el comte de Sant Miquel de Castellar feu donació de l'edifici del molí a l'Ajuntament d'Aguilar de Segarra, i també se'n preveu la restauració.

Bibliografia

PARCERISAS I COLOMER, R. (2000): Memòria d'Aguilar de Segarra. Recull de la vida d'un poble. Centre d'Estudis del Bages.

PARCERISAS I COLOMER, Roser (2013) Mil anys d'història. Castell de Castellar. Ajuntament d'Aguilar de Segarra.

